

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/16/2012
Identifikačné číslo spisu: 4011200710
Dátum vydania rozhodnutia: 18.09.2012
Meno a priezvisko: JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2012:4011200710.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., proti žalovanému: Obec Veľký Cetín, Kostolná 1, Veľký Cetín, o uloženie povinnosti žalovanému doručiť žalobcovi uznesenie žalovaného č. 112/2011 zo dňa 22.08.2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/24/2011-67 z 31. januára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/24/2011-67 z 31. januára 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením podľa § 250d ods. 3 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) zastavil konanie, ktorým sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému doručiť žalobcovi uznesenie obecného zastupiteľstva zo dňa 22.08.2011 - uznesenie č. 112/2011 o voľbe hlavného kontrolóra (ďalej len „uznesenie o voľbe kontrolóra“) s poukazom na § 250b ods. 2 OSP

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že predmetné uznesenie nie je rozhodnutím vydaným v správnom konaní, ani iným rozhodnutím, ktorým by sa zakladali, menili, alebo zrušovali oprávnenia alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a preto nepodlieha súdnemu prieskumu. Uznesenie o voľbe hlavného kontrolóra vydalo obecné zastupiteľstvo ako orgán samosprávy obce /ustanovenia § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 a § 11 ods. 4 písm. j/ zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len ako „zákon č. 369/1990 Zb.“ alebo „zákon o obecnom zriadení“)/ a nie ako orgán obce, ktorému zákon č. 369/1990 Zb. zveruje rozhodovanie v administratívnych vzťahoch, t.j. rozhodnutie starostu obce.

Nakoľko z uvedených dôvodov krajský súd konanie zastavil, nerozhodoval o oslobodení od súdnych poplatkov žalobcu, ako ani o ustanovení právneho zástupcu žalobcovi, o ktoré súd žalobca požiadal.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V dôvodoch svojho odvolania vytýkal krajskému súdu:

- porušenie ust. § 157 ods. 2 OSP z dôvodu, že v odôvodnení uznesenia absentuje vyjadrenie odporcu a tiež je nepresvedčivé,
- porušenie § 1 a § 3 OSP, nakoľko nezabezpečil spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov žalobcu a odňal mu možnosť konať,
- porušenie ust. § 104 ods. 2 OSP, nakoľko konanie zastavil, hoci bol povinný rozhodnúť o oslobodení od súdnych poplatkov žalobcu, a tiež o ustanovení advokáta žalobcovi,
- že neposúdil právny stav veci a nezaoberal sa ňou.

Žalobca mal za to, že na konanie týkajúce sa voľby hlavného kontrolóra sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, zákon č. 71/1967 Zb. Správny poriadok, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k.: 23Sp/30/2001 z 28.11.2011, podľa ktorého na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, rozhoduje pri výkone samosprávy obec, sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní....(§ 27 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb.).

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa plne stotožňuje s právnym názorom vysloveným v napadnutom uznesení prvostupňového súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 214 ods. 2 OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

V predmetnom konaní žalobca namietal, že mu žalovaný riadnym spôsobom - do vlastných rúk - nedoručil uznesenie obecného zastupiteľstva vo Veľkom Cetíne č. 112/2011 zo dňa 22. augusta 2011 o voľbe hlavného kontrolóra obce Veľký Cetín a domáhal sa žalobou určenia tejto povinnosti žalovanému podľa § 250b ods. 2 OSP, pričom prvostupňový súd konanie zastavil v zmysle § 250d ods. 3 OSP z dôvodu, že predmetné uznesenie nepodlieha súdному prieskumu. Odvolací súd sa stotožňuje s postupom a rozhodnutím krajského súdu. Uznesenie o voľbe hlavného kontrolóra nie je individuálnym správnym aktom o právach a povinnostiach žalobcu v oblasti verejnej správy. Jeho preskúmanie podľa ustanovení 2. hlavy V. časti OSP, ktoré obsahuje aj postup podľa § 250b ods. 2 OSP, preto neprichádza v úvahu.

Konanie o preskúmaní zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva alebo zastupiteľstva vyššieho územného celku je upravené v siedmej hlave upravujúcej osobitné konania, konkrétne v ustanovení § 250zf piatej časti OSP.

Podľa § 250zf ods. 1 OSP ak obecné zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného celku nezruší na základe protestu prokurátora svoje uznesenie, ktoré je v rozpore so zákonom, môže prokurátor podať na súd návrh na zrušenie tohto uznesenia.

V predmetnom prípade išlo teda o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, pretože žalobca nemal aktívnu legitímáciu na podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia, nakoľko nedisponuje návrhovým oprávnením v zmysle ust. § 250zf OSP, boli teda splnené zákonné podmienky na zastavenie konania súdom. Za uvedených podmienok by rozhodovanie o návrhu žalobcu na oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovení žalobcovi právneho zástupcu, bolo neúčelné, preto odvolací súd túto

námietku žalobcu považoval tiež za nedôvodnú.

Odvolací súd dodáva, že samotný proces vydania uznesenia obecného zastupiteľstva nie je regulovaný Správnym poriadkom, a preto nie je možné pri posudzovaní jeho náležitostí analogicky postupovať podľa Správneho poriadku. Ak by súd vyhovel podaniu žalobcu, ktorým sa domáhal doručenia predmetného uznesenia do vlastných rúk podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku, nezákonne by zasiahol do právomocí obecného zastupiteľstva zvereným mu zákonom.

K námietke žalobcu, že prvostupňové uznesenie neobsahuje vyjadrenie žalovaného, ktoré podľa neho vyžaduje ust. § 157 ods. 2 OSP, odvolací súd dodáva, že predmetné ust. určuje náležitosti formy rozhodnutia - rozsudku. Nakoľko napádané rozhodnutie je vydané formou uznesenia, ktorého povinné náležitosti špecifikuje ust. 169 ods. 1 prvá veta OSP, krajský súd aplikoval správne ustanovenie a povinné náležitosti pre túto formu rozhodnutia súdu vo svojom uznesení uviedol.

Podľa § 169 ods. 1 OSP v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a vecí, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s poukazom na vyššie uvedené, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP á contr. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e opravný prostriedok prípustný.